

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 25Csp/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121209795
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Vorobelová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8121209795.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Katarínou Vorobelovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, proti žalovanej: X. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., N. XX, v konaní o zaplatenie 9 893,90 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 7,90 % ročne z nezaplatennej istiny od 27.04.2017 do 20.08.2024 vo výške 3 126,15 Eur, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, na účet žalobcu vo forme IBAN: O. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v Prima Banke Slovensko a. s.,

II. žalobu v časti úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov zamietá,

III. žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % vo výške, ktorá bude presne špecifikovaná osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Žalobca svojou žalobou doručenou na tunajší súd dňa 22.05.2017 žiadal súd, aby vydal platobný rozkaz, ktorým by zaviazal žalovanú na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 9 893,90 Eur, nezaplatených zmluvných úrokov vo výške 266,49 Eur, nezaplatených úrokov z omeškania vo výške 3,87 Eur, zmluvného úroku vo výške 7,90 % ročne z nezaplatennej istiny 9 893,90 Eur od 27.04.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 9 893,90 Eur od 27.04.2017 do zaplatenia a úroku z omeškania z nezaplatených úrokov 266,49 Eur od 27.04.2017 do zaplatenia. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu č. XXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 11 200 Eur, ktoré mala aj spolu s úrokmi vrátiť v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaná mala celý úver uhradiť do 20.08.2024. Listom zo dňa 26.04.2017 bola žalovaná vyzvaná k predčasnému splateniu poskytnutého úveru k 06.05.2017. Žalovaná úver do dnešného dňa neuhradila.

3. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, hoci jej táto aj spolu s prílohami bola riadne a včas doručená. Žalovaná bola na pojednávanie predvolaná z adresy jej trvalého pobytu, avšak na pojednávanie sa nedostavila. Súd teda pojednával v neprítomnosti žalovanej.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s úverovou zmluvou č. XXXXXX, Všeobecnými obchodnými podmienkami Prima banka Slovensko, a. s., prehľadom splácania do predčasného zosplatenia, výzvami na zaplatenie omeškaných splátok, ako aj ďalším spisovým materiálom a dňa 15.01.2018 vyhlásil rozsudok, ktorým uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi nezaplatenú istinu vo výške 9 893,90 Eur,

úrok vo výške 266,49 Eur, úrok z omeškania vo výške 3,87 Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 9 893,90 Eur od 27.04.2017 do zaplatenia, to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zároveň priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 % vo výške, ktorá bude presne špecifikovaná osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca, a to iba čo do výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

6. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 5Co/87/2018-103 zo dňa 31.07.2018 potvrdil rozsudok v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku II., ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá. Stranám nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

7. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie.

8. Najvyšší súd uznesením č. k. 2Cdo/263/2019-219 zo dňa 30.09.2020 zrušil (v zmysle § 449 ods. 1 CSP) rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky, v odôvodnení mimo iného, k vymedzenej otázke poukázal na svoju rozhodovaciu činnosť a to rozhodnutie sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo 16. júna 2020 a rozhodnutie sp. zn. 1Cdo/94/2019 z 18. augusta 2020. V rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16. júna 2020 konštatoval, že zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou podliehajúcou zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Tento zákon ale nepokrýva všetky otázky vzniku úverového zmluvného vzťahu, práv a povinností strán, ktoré zo zmluvného vzťahu vyplývajú, riešenia otázok, na akú dobu je dlžník povinný platiť úroky z poskytnutého úveru, vzťah úrokov z úveru a úrokov z omeškania, výšku úrokov z omeškania, ktoré sú predmetom úpravy Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere tzv. absolútnym obchodom, a preto bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere § 497 a nasledujúce. Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu, účastníkom ktorého je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať (§ 52 ods. 2 OZ). V rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/94/2019 zo dňa 18. augusta 2020 dospel k záveru, že úrok z úveru a úrok z omeškania sú dva odlišné inštitúty, ktoré je potrebné dôsledne odlišovať a nemožno ich zamieňať. Po zosplatnení úveru teda z nesplatennej istiny ďalej beží úrok z úveru (ako odmena za poskytnuté finančné prostriedky, ktoré dlžník v dohodnutej dobe nevrátil) až do ich vrátenia a v prípade omeškania dlžníka beží zároveň taktiež úrok z omeškania (ako sankcia za omeškanie s úhradou peňažného záväzku).

Vzhľadom na to, že nastolená dovolacia otázka je posudzovaná rozdielne, dovolací súd pristúpil k jej posúdeniu z hľadiska ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c) CSP. Nakoľko však žalobcom nastolená právna otázka už bola dovolacím súdom riešená v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/42/2020 tak, že v ňom konštatoval, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí a uvedený právny záver dovolací súd vyslovil aj v ďalších jeho rozhodnutiach sp. zn. 2Cdo/115/2019, 3Cdo/113/2019, 8Cdo/125/2018, preto sa stotožnil s ich závermi aj v predmetnej veci.

9. Krajský súd v Prešove teda uznesením č. k. 5CoCsp/49/2020-226 zo dňa 07.09.2021 zrušil rozsudok v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby čo do zvyšku a v III. súvisiacom výroku o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení odvolací súd uvádza, že úlohou súdu prvej inštancie tak bude znova vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím i dovolacím súdom - opätovne posúdiť nárok žalobcu na zmluvný úrok vo výške 7,90 % ročne z nezaplatenej istiny od 27.04.2017 do zaplatenia, vysporiadať sa námietkami žalobcu následne vo veci znova rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2, 3 CSP aj náležite odôvodniť.

10. Po vrátení veci na súd prvej inštancie súd doplnil dokazovanie o vyjadrenie žalobcu ohľadom výšky požadovaného úroku a zistil tento skutkový stav:

11. Dňa XX.XX.XXXX uzatvoril žalobca so žalovanou úverovú zmluvu č. XXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 11 200 Eur za dohodnutú úrokovú sadzbu 7,90 % s

dohodnutou výškou splátky 146 Eur. V zmluve bol uvedený počet splátok 108, konečná splatnosť úveru 20.08.2024, výška RPMN 9,15 %, priemerná RPMN 10,39 %, celková čiastka, ktorú uhradí žalovaná 16 104 Eur, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 3,58 Eur a poplatok za poskytnutie úveru 336 Eur.

12. Žalovaná nepravidelne uhrádzala splátky do januára 2017 a následne sa dostala do omeškania. Žalobca druhou upomienkou zo dňa 21.02.2017 žiadal o zaplatenie omeškaných splátok k tomuto dňu vo výške 311,31 Eur a zároveň žalovanú upozornil, že ak dlžnú sumu neuhradí, uplatní svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a požiada o zaplatenie celej svojej pohľadávky. Žalovaná dlžnú sumu neuhradila, a preto ju žalobca výzvou zo dňa 26.04.2017 vyzval na zaplatenie celého dlhu vo výške 10 224,26 Eur s príslušenstvom, a to do 06.05.2017. K predčasnému zosplatneniu došlo dňa 26.04.2017. Žalovaná svoj dlh neuhradila.

13. Ku dňu 26.04.2017 žalobca eviduje dlh vo výške 10 224,26 Eur, pričom istina predstavuje sumu 9 893,90 Eur, úroky 266,49 Eur, úroky z omeškania 3,87 Eur, poplatky 60 Eur a poplatky za poistenie schopnosti splácať úver 0 Eur. V tomto konaní si žalobca neuplatňuje sumu za poplatky vo výške 60 Eur.

14. Žalovaná celkovo zaplatila na úver sumu 2 513,50 Eur, pričom suma 1 175,36 Eur bola zarátaná na úrok, suma 1 306,10 Eur na istinu a suma 32,04 Eur na poplatky za poistenie.

15. Podaním zo dňa 19.10.2021 žalobca vyčíslil zmluvný úrok, takto: zmluvný úrok od dňa nasledujúceho po t. j. 26.04.2017 do končenej splatnosti úveru t. j. 20.08.2024 predstavuje 3 126,15 Eur. Žalobca k nemu dospel nasledujúcim výpočtom. Celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť predstavuje 15 768 Eur (108 (počet splátok) x 146 Eur (výška splátky) = 15 768 Eur). Celková výška zmluvných úrokov, teda odmena za poskytnuté finančné prostriedky, predstavuje 4 568 Er (15 768 Eur (celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť) - 11 200 Eur (poskytnutá istina) = 4 568 Eur) od tejto sumy odrátame čiastku, ktorú na úroky žalovaný zaplatil do zosplatnenia t. j. 1 175,36 Eur (vyplýva z prehľadu splácania do zosplatnenia, ktorý bol priložený žalobcom k žalobe) a odrátame Rozhodnutím Okresného súdu Prešov zo dňa 15.01.2018 priznaný zmluvný úrok do zosplatnenia vo výške 266,49 Eur, čiže 4 568 - 1 175,36 - 266,49 = 3 126,15 Eur.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv,

ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

23. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len citovaného zákona), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

26. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Predmetná zmluva o úvere, uzatvorená medzi stranami konania, sa spravuje podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a vzhľadom k tomu, že zároveň ide o spotrebiteľskú zmluvu medzi dodávateľom a odberateľom, ktorým je spotrebiteľ, podlieha súdnej kontrole v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Po vrátení veci po dovolaní na súd prvej inštancie, zostalo rozhodnúť o zmluvných úrokoch, ktoré neboli žalobcovi priznané, o úroku z omeškania z týchto úrokov a o trovách konania.

29. Vzhľadom na právny názor dovolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný a vzhľadom na korektné vyčíslenie zmluvného úroku žalobcom, ktorý má byť žalovanou zaplatený, súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku.

Súd poukazuje na § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka z ktorých vyplýva, že povinnosť dlžníka platiť úroky trvá až do doby vrátenia úveru s tým, že strany si môžu vznik a zánik povinnosti platiť úroky, t. j. aj dobu, počas ktorej má dlžník platiť úroky, v zmluve o úvere dojednať odchyľne. Pri omeškaní s vrátením peňažných prostriedkov má pritom veriteľ nárok jednak na úrok z úveru a jednak na úrok z omeškania. Obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania, a to až do okamihu ich reálneho vrátenia. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. Úrok z úveru je v podstate cena za používanie poskytnutých finančných prostriedkov, preto má dlžník zásadne povinnosť platiť tento úrok za skutočnú dobu ich používania, t. j. až do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi, pokiaľ si strany zmluvy o úvere nedohodnú niečo iné.

30. Súd však zamietol nárok žalobcu v časti, v ktorej žiadal priznať úrok z omeškania zo zosplatených úrokov.

31. Súd vychádzal z rozsudku Najvyššieho súdu ČR č. k. 35Odo/101/2002 zo dňa 24.03.2004, ktorý vychádzajúc z právnej úpravy obsahovo zhodnej so slovenskou uviedol, že podľa štandardného výkladu podávaného súdnou praxou definícia príslušenstva pohľadávky obsiahnutá v ustanovení § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka platí aj pre obchodné záväzkové vzťahy. Úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú teda podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa v zmysle tohto ustanovenia a v návaznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 Občianskeho zákonníka rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že sa môžu nárokovať aj sankcie za omeškanie s platením) dochádza

primo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká (končí) aj akcesorický záväzok úrokový; pretrváva len povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že včas nesplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania z dojednaných úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Inak povedané, ani Obchodný ani Občiansky zákonník nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky.

Ak sa teda rozumie pohľadávkou v zmysle úpravy obsiahnutej v ustanovení § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka istina (plnenie z hlavného peňažného záväzku), potom nemôže nárok na príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky plynúť ani z dikcie ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Názor, že možno priznať úrok z omeškania alebo poplatok z omeškania z príslušenstva pohľadávky, odôvodnený len úpravou obsiahnutou v posledne označenom ustanovení (§ 517 ods. 2 OZ), by totiž bez väzby na ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka viedol k absurdnému záveru, že takto priznané príslušenstvo z istiny už nie je príslušenstvom pohľadávky, ale novovzniknutou samostatnou pohľadávkou. Úprava obsiahnutá v § 517 ods. 2 OZ, ako úprava všeobecná vo vzťahu ku všetkým občianskoprávnym záväzkom, pomenováva príslušenstvo, ktoré možno pri omeškaní s plnením peňažného dlhu (s plnením hlavného peňažného záväzku) žiadať vedľa istiny v prípadoch, kedy zákon o kvalite príslušenstva mlčí (ak neustanovuje zákon, že dlžník je povinný platiť poplatok z omeškania, má veriteľ právo požadovať úrok z omeškania). Ďalej odôvodnenie cituje diela, ktoré sa taktiež prikláňajú k názoru, že dojednané úroky sa nestávajú súčasťou istiny, a preto sa ďalej neúročia. Najvyšší súd ČR má tiež za to, že dikcia § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka (čo do slovného spojenia „peňažný záväzok“) oporou pre iný výklad riešeného problému nie je. Tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa (typovo napríklad v medziach zmluvy o úvere), že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny (že k nej podľa dohody účastníkov budú pripočítané) a následne potom právo veriteľa požadovať, aby dlžník pre prípad omeškania s platením takto zvýšenej istiny platil dojednanú alebo zákonom stanovenú sadzbu úrokov z omeškania. Uvedené však nič nemení na skutočnosti, že sa takto opäť úročí len istina a nie príslušenstvo pohľadávky.

Podľa záveru Najvyššieho súdu ČR teda záver založený na úvahe, podľa ktorej zákon (Obchodný zákonník v spojení s Občianskym zákonníkom) priznávajú veriteľovi bez ďalšieho aj právo úročiť zákonné príslušenstvo pohľadávky (žiadať úroky z omeškania z dojednaných úrokov) je nesprávny.

32. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Keďže žalobca bol v konaní neúspešný len v nepatrnej časti, súd mu priznal právo na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu (Okresný súd Prešov) na Krajský súd v Prešove, písomne v troch jeho vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods.1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.